

[ROSTWARK *sb m*

rostwark, rostwerk.

Tekst nie oznacza pochyleń.

pl G rostwerk(o)w. ◇ A rostwarki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

górn. Reszta prażonej rudy, nadtopiona w wyniku prażenia ruda: Ab eliquatione minerae minutae et rostwerków, a szychtis 46½ hora 1 per fl. 2/12, facit fl. 111/24/0 LustrKrak II 59, II 64.

AĆ